

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

*Упр. № 149/20.10.2011 г.
Да се
решият следни
89 всички съдии
25.X.2011*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

**НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 8 ОТ 2011 Г.**

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 27 септември 2011 г. Съюзът на юристите в България е конституиран като заинтересована страна по конституционно дело № 8 от 2011 година, образувано по искане на 56 народни представители от 41-то Народно събрание за установяване на противоконституционност и несъответствие с международни договори, по които България е страна, на Закона за изменение и допълнение на Закона за дипломатическата служба (ЗИДЗДС), Държавен вестник бр. 69 от 2011 г.

Съюзът на юристите в България изразява следното становище:

По пар. 2 от ЗИДЗДС относно чл. 3, ал. 2, точки 1, 2 и 4 от ЗДС

Твърди се, че с тези текстове, които посочват дейността на дипломатическата служба се засягат правомощията на президента по чл. 92, ал. 1 и чл. 98, т. 6 и тези на Министерския съвет по чл. 105, ал. 1 от Конституцията.

За да се прецени доколко и дали планирането, координирането и осъществяването на външната политика на Република България в отношенията с други държави и участието в международни организации (т. 1), конкретно в Европейския съюз и Организацията на Североатлантическия договор (т. 2), както осъществяването на връзките с

акредитираните в страната чуждестранни мисии (т. 4), засяга правомощията на президента и Министерския съвет по посочените текстове на Конституцията, трябва да се вземе предвид, че съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДС, дипломатическата служба представлява специализирана държавна администрация. Тя включва Министерството на външните работи и задграничните представителства.

Дипломатическата служба като администрация, па макар и ръководена от министъра на външните работи не може сама по себе си да измести президента и да „представлява Република България” по смисъла на чл. 92, ал. 1 от Конституцията.

Не може да има никаква колизия между предмета на дейност на дипломатическата служба и това, че Министерският съвет ръководи и осъществява външната политика (чл. 105, ал. 1). Напротив - съгласно втората алинея той осъществява общото ръководство на администрацията, включително и дипломатическата служба.

По пар. 9 – чл. 11, ал. 2; пар. 10 – чл. 13, ал. 2; пар. 11 – чл. 14, ал. 2; пар. 12 – чл. 15, ал. 1 и пар. 18 – чл. 26, ал. 2 ЗДС

Всички тези текстове уреждат реда и критериите за назначаване и освобождаване на длъжностни лица в различните звена на дипломатическата служба.

Сочи се, че критериите заобикалят и нарушават действащи организационни принципи, принципи за стабилност и прозрачност на кариерното развитие. Прави се преценка, че организационните принципи, принципите за стабилност и прозрачност са част от характеристиката, която в преамбюла на Конституцията се дава на държавата като демократична и правова.

Нашето становище е, че каквото и да е съдържанието на преамбюла на Конституцията, той не представлява конституционна разпоредба, а осмисля съдържането на конституционните разпоредби. В случая не се сочи конкретна конституционна разпоредба, за която да се твърди, че е нарушена.

Същото се отнася и до пар. 43 ЗИДЗДС.

При гласуването на тези текстове Народното събрание се е ръководело от съображения на законодателна целесъобразност, нещо, което е извън възможността за конституционен контрол на КС.

По пар. 19, т. 2 във връзка с пар. 22, т. 2 и пар. 24 ЗИДЗДС

В искането се сочи, че тези текстове, които ограничават заемането на определени длъжности от лица, които са били сътрудници на органите на Държавна сигурност и военното разузнаване противоречат на забраната за

УТ

допускане на дискриминация по чл. 6, ал. 2 на Конституцията, а също така противоречат и на чл. 4, ал. 1 и ал. 2 и чл. 5 и чл. 57 от Конституцията.

Както това е посочено в искането, КС нееднократно се е произнасял за конституционосъобразността на подобни текстове в други закони, като съответните решения са цитирани.

В случая с оглед на чл. 6, ал. 2 КС трябва конкретно да прецени доколко за визираните в атакуваните текстове длъжности анализирани в цитираните решения критерии могат да бъдат приложени. Конкретно – дали някое от основанията на чл. 6, ал. 2 от Конституцията за забрана за ограничение (които съгласно практиката на КС са изчерпателно изброени), са налице.

В случая трябва да се направи преценка доколко ограничителните текстове засягат посочените от конституционния текст качества на лицата – конкретно - лично или обществено положение. Доколко принадлежността към органите на старата Държавна сигурност и военното разузнаване представляват характеристика на „лично или обществено положение”.

Що се касае до позоваването на чл. 4, ал. 1 от Конституцията, в искането не е посочено в какво се състои противоречието с принципа на правовата държава, както и несъобразяването със законите.

Позоваването на чл. 57 от Конституцията е неуместно, защото той прогласява неотменност на основните права (глава втора от Конституцията), каквото не може да бъде правото за заемане на определени длъжности в дипломатическата служба.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ

(Д. ГОЧЕВ)